

Sy. 74
 2/181
 2-V-1935 f. GM-
 357

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΗΣ

ΑΓΙΑΣ ΕΝΔΟΞΟΥ ΟΣΙΟΜΑΡΤΥΡΟΥ

*Νηὶ αὐτῆς
 γαλοῖς*

ΕΛΕΣΗΣ

ΤΗΣ ΕΝ Τῇ

ΝΗΣΩ ΚΥΘΗΡΩΝ ΑΘΛΗΣΑΣΗΣ.

ΨΑΛΛΟΜΕΝΗ Τῇ ΠΡΩΤῇ ΤΟΥ ΑΙΤΟΥΣΤΟΥ.

Δαπάνη τῶν ἐν Συνορῶν Κυθηρίων.

ΤΥΠΟΙΣ «ΣΜΥΡΝΗΣ».

—S—

1871.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΗΣ

ΑΓΙΑΣ ΕΝΔΟΞΟΥ ΟΣΙΟΜΑΡΤΥΡΟΥ

ΕΛΕΣΗΣ.

Ἐσπέρας εἰς τὸν ἑσπερινὸν ἱστῶμεν σίχ. ι. καὶ ψάλλομεν
σχρ. προσόμοια τοῦ Σταυροῦ γ'. τῶν Ἀγίων
γ'. καὶ τῆς Ἀγίας δ'. ἤχος δ'.

Ἐδώκας σημειῶσαι.

Θεῖόν σοι ἐνέπνευσε τῇ διανοίᾳ σου φρόνημα κατα-
γάσας ὁ Κύριος, ἀνοίας λυτροῦταί σε βαθυτάτου σκό-
τους, ἥλιος ὑπάρχων δικαιοσύνης ἀληθῶς, μάρτυς
Ἐλέσα θεομακάριστε, ἐντεῦθεν τὰ σεβάσματα τῶν κα-
χοδόξων κατέβαλες, τοῦ Χριστοῦ τὰ παθήματα χαρτε-
ρῶς ἐξεικόνισας.

Ἡὸλησας στερρότατα Ἐλέσα μάρτυς πανένδοξε,
τὸν πατέρα μισήσασα θηρῶν κατεφρόνησας καὶ δεινὴν
μανίαν τῆς πολυθείας, θεογνωσίας φωτισμῷ, καταβα-
λοῦσα καὶ θείᾳ χάριτι, ἐντεῦθεν καὶ ὡς μάρτυρα καὶ παρ-
θένον πανεύφημε, ὁ Χριστὸς ἐστεφάνωσεν, ὁ Σωτὴρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Ὡσπερ ὠραίσματα τὰ τῶν σαρκῶν σου σπαράγμα-

τα, νυμφικῶς περιφέρουσα, πορφύραν ἐξ αἵματος τὴν προσβεβαμμένην, μάρτυς ἐνεδύσω καὶ τὸν Νυμφίον σου Χριστόν, πεποικιλμένη θείαις λαμπρότησι, Ἐλέσα νῦν παρίστασαι περιχαρῶς τῆς θεώσεως, ἀπολαύουσα πάντοτε σὺν παρθένοις καὶ μάρτυσι.

Ρόδον ὡς ἀμάραντον ἐξ ἀκανθῶν ἀνεβλάστησας μακαρία πολύθλε, Ἐλέσα πανεύφημε, τοῦ ἀθεωτάτου πατρὸς τὴν θρησκείαν καταπατήσασα στεβρῶς, τὴν τῶν εἰδώλων πλάνην κατήργησας, Χριστόν δὲ ἀνεκήρυξας Ὑἱὸν Θεοῦ τὸν Νυμφίον σου, ὃν μὴ παύσῃ πρεσβεύουσα ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων σε.

Δόξα ἡχος β'.

Ὡς ἀλάστρον μύρου τὸ αἷμά σου προσενήνοχας τῷ σῶ Νυμφίῳ, Ἐλέσα μάρτυς ἀήττητε, ἀντάμειψιν δὲ εἰληφας στέφος ἀσφαρτον παρ' αὐτοῦ ἀξιόγαστε, ὅθεν τὸν θανέντα τοῖς δάγμασι τῶν ἰσθόλων ὄφρων τῷ ῥήματί σου ζῶντα ἡγείρας, διὸ καὶ οὐρανίων θαλάμῳ ὡς θαυματουργὸν κατηξίωσεν Ἰησοῦς ὁ φιλόανθρωπος καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Σύ μου σκέπη κρατιὰ.

Εἴσοδος· ᾠδὴ ἱλαρὸν, καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἠσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τὰδε λέγει Κύριος· Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουστὰ ποιήσει ἡμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιοθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς, ὃν ἐξελεξάμην ἵνα γινώτε, καὶ πιστεύσητε, καὶ σιγήτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμεῖ οὐκ ἔστι. Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πᾶρεξ

ἐμοῦ ὁ σώζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ἀνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαίρουμένος. Ποιήτω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραὴλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δικαίων ψυχὴ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄφηται αὐτῶν βάνος. Ἐδοξεν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι καὶ ἐλογίσθη κακίῳσις ἡ ἐξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὅσῃ ἀνθρώπων ἔαν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μέγала εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεός ἐπέειρασεν αὐτοὺς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀζίους ἐκ αὐτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτόν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτοὺς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης· καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητά· ὅξυνει δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν. Συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονάς· πορεύσονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ριπῆσονται γάλαξιν. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης· ποταμοὶ

δὲ συγκλύουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλιμῆσει αὐτοὺς, καὶ ἐρημώσῃ πασὴν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κκοπραγία περιτρέψῃ θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε Δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτης ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Εἰς τὴν Λιτὴν, τῆς Ἀγίας ἤχος α΄.

Μετὰ τῶν ἄνω ταγμάτων συνηριθμήθης, Ἐλέσα πανένδοξε, ὄλθον λιπούσα καὶ τὸν Χριστὸν ποθήσασα, αἰτῆσαι οὖν τοῖς τελοῦσι τὴν μνήμην σου τὸ μέγα ἔλεος.

Τοῦ Σταυροῦ μὲν τὸ κράτος Ἐλέσα ἡ μάρτυς κατέχουσα χερσὶ, τὴν πίστιν δὲ ὡς θώρακα, ἐλπίδα θηρεῶν, ἀγάπην τόξον, τῶν τυράννων τὰς τιμωρίας ἐνίκησεν ἀνδρείως καὶ τῶν δαιμόνων τὰς πανουργίας κατήγγισεν τὴν κεφαλὴν ἐκτεμνθεῖσα, πρεσβεύει Χριστῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα ἤχος πλ. δ΄.

Δεῦτε τῶν Κυθηρίων τὸ σύστημα, ἁσματικοῖς ἐγκωμίοις, ἐπαινέσωμεν τὴν πανένδοξον τοῦ Χριστοῦ παρθενομάρτυρα, χαίροις λέγοντες, ἡ τὸν κόσμον καταλιπούσα, καὶ τὰ τοῦ κόσμου τερπνὰ, καὶ Χριστὸν μόνον ποθήσασα, χαίροις ἡ τὰ ἄνθη τῶν ἀρετῶν ταῖς χερσὶ κατέχουσα καὶ Χριστῷ παρασταμένη, ἡ ἀθλοφοροῦσα ὡς περιστερὰ, κεχρυσωμένη τῷ πνεύματι, χαίροις ἡ τὴν νῆσον ταύτην τοῖς θαύμασι καταλάμπουσα, νόσους γὰρ παντοίας τοῖς ποιστῶς τῷ ναῷ σου προστρέχουσιν ἀφθόμως ἰατρεύεις· διδὼ βοῶμέν σοι, ὅσια μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Ἐλέσα παναοίδιμε, αἰτῆσαι πρεσβεύουσα λυτρωθῆναι δυσχερῶν τοὺς πόθῳ τιμῶντάς σε καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν ὁ αὐτός.

Ἡ φωνὴ τοῦ Προφήτου σου Μωϋσέως ὁ Θεὸς πεπλήρωται.

Εἰς τὸν σίχ. σχρ. Προσόμοια τῆς Ἀγίας ἤχος δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τὰς στρεβλώσεις τοῦ σώματος καὶ μαστῶν τὴν ἀφαίρεσιν, καὶ χειρῶν ὑπέφερας καρτερώτατα, τὴν τῶν δόδων ἐκρίζωσιν, πλευρῶν τὴν κατάφλεξιν καὶ μελῶν τὴν συντριβὴν, καὶ τὸν ἀδίκον θάνατον. Ὅθεν εἰληφας τοὺς στεφάνους τῆς νίκης, οὐρανίοις, ἐν θαλάμοις κατοικοῦσα, Ἐλέσα μάρτυς πανθαύμαστε.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ.

Παρθενίας κειμήλιον, κεκλεισμένος Παράδεισος, θησαυρῶν ἀνάθημα, θεῖον τέμενος, νύμφη Χριστοῦ ἀξιάγαστε, Κυθήρων εὐπρέπεια, ἀσκουσῶν ὑπογραμμός, τῶν μαρτύρων καλλώπισμα βρύσης βρύουσα, ποταμός ἱαμάτων ἀνεδείχθης, τοῖς τελοῦσί σου τὴν μνήμην, Ἐλέσα μάρτυς Πολύαθλε.

Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Τῶν μαρτύρων ἀγλαΐσμα, τῶν Παρθένων ἀπάνθισμα, τῶν ὁσίων μέγιστον ἐγκαλώπισμα, Ἐλέσα μάρτυς ἀήττητε, Κυθήρων τὸ καύχημα τὸ τερπνότατον Θεοῦ, καὶ Ἀγίων ἐκσφράγισμα τὸ ἀκράδαντον, εὐσεβείας κρηπίς τε, ἦν ἀθρόως ἀνυμνοῦμέν σε προθύμως πνευματικοῖς μελωδήμοι.

Δόξα τῶν Ἀγίων ἤχος πλ. δ΄.

Ψυχὰι δικαίων ἐν χειρὶ Κυρίου. Καὶ νῦν ὁ αὐτός.

Ὅν περ πάλοι Μωϋσῆς, ἡ παρέλαθεν ὁ Χριστός. Τὰ τροπάρια τοῦ Σταυροῦ. Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.

Δόξα, τὰς ἀληθινὰς τῶν Ἁγίων.

Καὶ νῦν τῆς Ἀγίας. Ἦχος α΄.

Ὡς ὁ προφῆτης ἐκ στείρας, Ἐλέσα, βλαστήσασα καὶ τῆς ἐρήμου ὡς οὗτος οἰκήτειρα γέγονας. Λιποῦσα γὰρ δόξας τιμὰς τε ἐν γῇ λαμπαδηφόρος ἐχώρεις πρὸς τὰ οὐράνια. Θαυματουργούσης δὲ ὄρη πορείαν σοὶ ἐσκέυζον, τὴν κεφαλὴν τηρήσῃς ὑπ' αὐτοῦ τοῦ γεννήτορος. Δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σὲ θαυμαστώσαντι, δόξα τῷ δωρησαμένῳ σε ἡμῖν προστατὴν ἀκοίμητον.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου. Καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν α΄. σγλγ'.

Κάθισμα ἤχος α΄. Τὸν Τάφον σου Σωτήρ.

Τὸ αἷμά σου σεμνὴ, ὡς ἀλάβαστρον μύρου ἐνήνο-
χας Χριστῷ τῷ Νυμφίῳ σου πόθῳ, ἀντάμειψιν δὲ εἰλη-
φας παρ' αὐτοῦ ἀξιάγαστε, στέφος ἀφθαρτον ὡς ἀδιά-
φθορος μάρτυς, ὅθεν εἰληφας τῶν ἱαμάτων τὴν χάριν,
δυνάμει τοῦ πνεύματος.

Δόξα τὸ αὐτό. Καὶ νῦν Θεοτοκ. Ὕμ.

Ἀνύμφευτε Ἀγνή, Θεοτόκε Παρθέने, ἡ μόνη τῶν
πιστῶν προστασία κινδύνων, δεινῶν περιστάσεων πάν-
μας λύτρῶσαι τοὺς ἐπὶ σοὶ τὰς ἐλπίδας, κόρη ἔχοντας,
καὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσον, ὡς Μήτηρ τοῦ πάντων
Θεοῦ.

Εἰς τὴν β΄. σγλγ. Κάθισ. ἤχος δ΄.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν ὡραιώτατον Χριστὸν ἀγαπήσασα καὶ παρθενία
τὴν ψυχὴν ὡραίσασα, διὰ παντοίων πόνων καὶ θλίψεων,
τούτῳ νῦν παρίστασαι ὡς παρθένος καὶ μάρτυς, ὅθεν
νῦν ἡξίωσε οὐρανίων θαλάμων, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύου-

σα αὐτόν, μάρτυς Ἐλέσα τῶν πίστει τιμώντων σε.

Δόξα τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον. Κάθισ. ἤχος δ΄.

Ταχὺ προκατάλαβε. Δόξα.

Ἀσκήσει ἐλάμπρυνας τὴν καθαρὰν σου ψυχὴν, ἀθλή-
σει ἐφαιδρυνας τὴν ἱερὰν σου στολὴν, Ἐλέσα πανθαύ-
μαστε, ἥσυχνας τὴν πατρώαν ἀσεβείας ἀγάπην, ἡξή-
σας τὴν στοργὴν σου πρὸς Χριστὸν τὸν Σωτῆρα, διὸ
καὶ παρ' αὐτοῦ ἐδοξάσθης εἰς βασιλείαν τὴν οὐράνιον.

Καὶ νῦν Θεοτοκ. Ταχὺ δέξαι Δέσποινα.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Τὸ πρῶτον ἀντίφωνον τοῦ δ΄. ἤγου.

Προκείμενον. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις.

Στίχ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Τὸ. Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον. Εἶπεν ὁ Κύ-
ριος τοῖς ἐαυτοῦ Μαθηταῖς. Ἴδου ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς πρό-
βατα ἐν μέσῳ λύκων. Ὁ Ν΄. Δόξα ταῖς τῆς ἀθλοφόρου. Καὶ
νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Εἶτα τὸ,

Ἐλέησόν με ὁ Θεός. Ἦχος β΄.

Ἐν πρόλκι τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὅρει ἁγίῳ αὐτοῦ ἐκεῖ
κατεσκήνωσεν ἡ Ἀγία, τὴν λαμπάδα ἄσβεστον τηρή-
σασα, ἀκούσωμεν τῆς παρθένου ἐγκώμιον, ὦ Παρθε-
νία νὰὸς Θεοῦ! ὦ Παρθενία Ἀγγέλων συμμέτοχε!

Οἱ Κανόνες τοῦ Σταυροῦ εἰς δ΄. Τῶν Ἁγίων εἰς δ΄. Καὶ
τῆς Ἀγίας εἰς δ΄.

Ὁδὴ α΄. ἤχος πλ. δ΄. Ὑδρὰν διουδεύσας.

Χρησταῖς ἐπ' ἐλπίσι βεβαιωθείς, ὁ νοῦς σου Ἐλέσα
ἐπτερώθη καὶ πρὸς Θεόν, μάρτυς, ἀνυψώθη τῶν ρεόντων
ἀνταλλαζάμενος μόνον τὰ μένοντα.

Ῥαγέντα καὶ κείμενον πρὸ ποδῶν κόρης ἀθλοφόρου

καθορώντες τὸν δυσμενῆ, αἶνον τῷ Σωτῆρι δῶμεν πάντως τῷ νικηφόρον αὐτὴν ἀναδείξαντι.

Ἴδεῖν τοῦ Νυμφίου τοῦ καθαροῦ, κάλλος τὸ ὡραῖον ἐπεθύμησας καθαρῶς· ὅθεν ἀληθεία ἀθλοφόρε περιφανῶς σεαυτὴν καθωράϊσας.
Θεοτοκ.

Συνέλαβες Λόγον τὸν τοῦ Πατρὸς, σαρκὶ ἐνωθέντα ὑπὲρ λόγον Μητέρα ἀγνή, ὃν ἐπιποθήσασα Ἐλέσα τοῦ μαρτυρίου τὸ κλέος ἐκτήσατο.

Καταβασία. Σταυρὸν χαράζας Μωσῆς.

Ὡδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ Στερέωμα.

Τείναςα τὰ ὄμματα, καὶ τὴν διάνοιαν ἐνδοξε, εἰς οὐρανούς, διό τὸν σὸν Κτίστην ἀληθεία ἐπέγνωκας.

Ὅλβον ἀναφαίρετον τὴν πρὸς τὸν Κύριον ἐσχίχας πίστιν σεμνή, ὅθεν τὴν μανίαν τῶν εἰδώλων κατέλιπες.

Ὑμνον χαριστήριον τῷ Ποιητῇ Χριστῷ ἔμελπες, ξύλῳ δεινῷ μάρτυς προσδεθεῖσα καὶ δεσμούς ὑποφέρουσα.
Θεοτοκίον.

Στήσόν μου τὸν τάραχον τῶν λογισμῶν ἀγνή Δέσποινα, πᾶσαν ἡμῶν παύουσ' ἀθυμίαν τὸν Χριστὸν ἡκυσήσας.

Καταβασία. Ῥάβδος εἰς τύπον τοῦ Μυστηρίου.

Κάθισμα τοῦ Σταυροῦ. Καὶ τῶν Ἀγίων.

Τῆς Ἀγίας κατ' ἤχον δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὡραία ἐν κάλλεσι παρθένε γέγονας, τὰ στίγματα φέρουσα τοῦ μαρτυρίου τοῦ σοῦ, Ἐλέσα πανεύφημε, ὅθεν νῦν παρεστῶσα τῷ Χριστῷ στεφηφόρος, πρέσβευε ὑπὲρ πάντων τῶν τιμώντων τὴν πάντιμον μνήμην σου μάρτυς πολυάθλε.

Θεοτοκ. Κατανυκτ. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Μολύνας τὴν σάρκα καὶ τὴν ψυχὴν, ἐξ ἀμέτρων πταισμάτων μόνος ἐγώ, καὶ σχῆμα τὸ ἅγιον ὅπερ ἔλαβον δεύτερον, μοναστῶν τῆς διαίτης ἐπέστην θελήματι καὶ ἱερωσύνης καταχράνας τὸ δῶρον, ἀχρεῖος καθέστηκα. Ὅθεν δυσωπῶ σε καλλονὴ τῶν μαρτύρων, καὶ πίστει κραυγάζω σοι δωρηθῆναί μοι σύνεσιν τοῦ μὴ πράττειν τὰ βλάπτοντα τὴν ψυχὴν μου τὴν δύστηνον, ἀλλὰ πορεύεσθαι ἔχνη τὰ δίκαια, φέροντα Παραδείσου ἐντός, καὶ σὺν Ἀρχαγγέλοις χορεύειν αἰείποτε.

Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἐνετρύφας ταῖς μᾶστιξι θείως κηδομένη μάρτυς Χριστῷ θεωρίαις τοῦ Νυμφίου σου, καὶ αὐτοῦ τὰ κάλλη ἐνατένιζες.

Μεγαλύνω Σε Κύριε μάρτυς προσδεθεῖσα τροχοῖς ἐβόησας, καὶ δοξάζω σου τὸ ὄνομα τοῦ ἐνδυναμοῦντος τοὺς ποθοῦντάς σε.

Ἐκολλήθην ὀπίσω σου πόθῳ τετρωμένη τῆς ἀγαπήσεως, νικηφόρον με ἀνάδειξον, ἐν τῷ πάσχειν μάρτυς ἀνεκραύγαζες.
Θεοτοκίον.

Προφητῶν σε ὁ ἐνδοξος πάλαι Ἡσαΐας ῥάβδον ὠνόμασεν, ἄνθος φέρουσαν τὸν Κύριον, Θεοτόκε Μητέρα Ἀειπάρθενε.

Καταβασία. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ὡδὴ ε'. Ὁρρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ὡς Ἀγγελον ἐν σώματι μάρτυς γεγεννημένην, οὐράνιος Ἀγγελος τροφῇ Ἀγγέλων σὲ ἔτρεφε.

Τὴν πέτραν τῆς ζωῆς Χριστὸν, οὐκ ἠρνήθης Ἐλέσα

στερρότητι τῆς πίστεως, τὸν σὸν δὲ πατέρα κατήσχυνας.

Ἡρπάγης πρὸς τὸ ὕψος πετάσασα, ὥσπερ τρυγῶν,
πτεροῖς θείου πνεύματος καὶ πρὸς τὸν Κτίστην κατέ
παυσας. Θεοτοκίον.

Νεκρὸν ταῖς ἁμαρτίαις γενόμενον, ζώωσόν με ζώην
ἀναμάρτητον Παρθενομήτωρ κυήσασα.

Καταβασία. Ὁ Τρισμακάριστον Ξύλον.

ᾠδὴ 5'. Τὴν δέξιν ἐκχεῶ.

Ἐφλέχθη σου καλλοναῖς ἡ καρδία γλυκυτάτου ἐρα-
στοῦ θεοφόρε, καὶ τὴν ὁσμὴν τῶν αὐτοῦ παθημάτων
συντονωτάτως ἐπέδραμες κράζουσα, Νυμφίε μου ὑπὲρ
τῆς σῆς σφαγιάζομαι νῦν ἀγαπήσεως.

Πατέρα σε τὸν οὐράνιον μάρτυς ὁ γεννήτωρ κατι-
δὼν ἀγαπῶσαν, βαρβαρικὴν ἐπεδείξατο γνώμην καὶ
πολυτρόποις βασάνοις ὑπέβαλε, τοὺς ὅρους γὰρ φρε-
νοβλαβῶς τῆς οἰκείας ἠγνόησε φύσεως.

Ὡς κρίνον ταῖς τῶν μαρτύρων κοιλάσιν, ὡς ἡδύ-
πνοον ἡῤῃσθησῇ ῥόδον μυρεφυχικὴν ἀποστάζουσα χά-
ριν, καὶ τὰς καρδίας ἀπάντων μυρίζουσα Ἐλέσα μάρ-
τυς, ἡ σεμνὴ τῶν Ἀγίων Ἀγγέλων συμμέτοχος.
Θεοτοκίον.

Νοήσαντες Θεογόροι Προφῆται Μυστηρίου σου Παρ-
θένε τὸ βάθος, προφητικῶς προκατήγγειλαν θεῖω κατα-
λαμπόμενοι πόρρωθεν πνεύματι, Μητέρα Σε παναληθῆ
τοῦ τῶν ὄλων Δεσπότης πανύμνητε.

Καταβασία. Νοτείου θερὸς ἐν σπλάγχνοις.

Κοντάκιον τῆς Ἀγίας. Τῇ Ὑπερμάχῳ.

Τὴν τῶν παρθένων καλλονὴν μεγαλομάρτυρα, καὶ

τῶν Κυθήρων κραταῖαν σκέπην καὶ πρόμαχον, ἀνυ-
μνήσωμεν συμφώνως θεῖαν Ἐλέσαν, πρὸς τὸν Κύριον
γὰρ παρρησίαν κέκτηται ἡμᾶς πάντας ἐκ κινδύνων
περισκέπουσα, τοὺς κραυγάζοντας, χαίροις μάρτυς
πανένδοξε.

Ὁ οἶκος.

Σήμερον ἀνεδείχθη Ἐωσφόρος τοῖς πᾶσι, ἡ ἐνδοξος
καὶ πάνσεπτος μνήμη τῆς Παρθενομάρτυρος Χριστοῦ,
διὸ πιστοὶ ἅπαντες ἀθρόως συνέλθωμεν ἐν πίστει κραυ-
γάζοντες αὐτῇ ἐκ πόθου:

Χαίροις, σεμνὴ, παρθενίας κάλλος· Χαίροις, σὺ εἶ
τῶν μαρτύρων κλέος· Χαίροις, τῶν Κυθήρων ἡδόξα καὶ
καύχημα· Χαίροις, τῶν σὼν δούλων ἡ μόνη βοήθεια·
Χαίροις, ὅτι τῶν αἰτούντων τὰς αἰτήσεις ἐκπληροῖς·
Χαίροις, νύμφη Κυρίου καλλιμάρτυς Ἐλέσα· Χαίροις,
τῷ σὺ Νυμφίῳ στεφηνόρος ἡ σῆσά· Χαίροις, σὺ γὰρ
τὴν πλάνην κατήργησας· Χαίροις, σὺ γὰρ τὸν Χριστὸν
ἀνεκέρυξας· Χαίροις, πιστῶν κραταῖα προστασία· Χαί-
ροις, ἡμᾶς γὰρ τῶν δεινῶν ἀπαλλάττεις· Χαίροις, μάρ-
τυς πανένδοξε.

Μὴν Αὐγουστος ἔχων ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 13,
καὶ ἡ νύξ 44. Εἰς τὴν πρώτην, μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν
Ἀγίων ἐπτά μαρτύρων τῶν Μακκαβαίων καὶ τῆς μητρὸς αὐ-
τῶν Σολωμονῆς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῆς Ἀγίας Ὁσιομάρ-
τυρος καὶ ἀθλοφόρου τοῦ Χριστοῦ Ἐλέσης ἐν τῇ νήσῳ Κηθύ-
ρων ἐν ἔτει 375 Μ. Χ.

Στίχ. Ἐλεος σὺ δέδωσαι παρὰ Κυρίου,

Τῇ σῇ μητρὶ παρθένε μάρτυς Ἐλέσα.

Μαρτύριον τῆς Ἀγίας Ὁσιομάρτυρος Ἐλέσης τῆς

λαμψάσης ἐν τῇ νήσῳ Κυθήρων, συλλεχθὲν καὶ ἐξηγηθὲν παρὰ τοῦ ἐλαχίστου πνευματικοῦ Πατρὸς Μελετίου, καθηγουμένου Καλωνάτου Κρητὸς, Πρωτοσυγγέλου Πατριαρχικοῦ καὶ Οἰκονόμου Κυθήρων, εἰς ἀπλὴν φράσιν, διὰ κοινήν ὠφέλειαν.

Αὕτη ἡ αἰοίδιμος καὶ πανένδοξος τοῦ Χριστοῦ ὁσιομάρτυς Ἑλέσα, ἦτον ἀπὸ τὴν περίφημον Πελοπόννησον, θυγάτηρ τινὸς περιφανοῦς καὶ πλουσίου ἀρχοντος Ἑλλήνος, ὀνόματι Ἑλλαδίου, ἡ δὲ μήτηρ αὐτῆς ὑπῆρχε Χριστιανὴ ἀπὸ τοὺς προγόνους αὐτῆς, καὶ φοβουμένη τὸν Θεόν, ὀνόματι Εὐγενία· ἦτο δὲ στείρα, καὶ ἐπαρακάλεσε τὸν Θεὸν νὰ κάμῃ ἔλεος εἰς αὐτὴν νὰ τὴν ἀξιῶσιν νὰ κάμῃ τέκνον, διὰ νὰ τὸ ἀφιερῶσιν τῆς χάριτός του, καὶ νὰ τὸ ὁδηγήσιν εἰς τὴν Ἁγίαν καὶ Καθολικὴν πίστιν. Λοιπὸν μίαν τῶν ἡμερῶν εὐρισκομένη μοναχὴ εἰς τὸν οἶκόν της καὶ προσευχομένη, ἤκουσε φωνὴν οὐρανόθεν ὅπου τῆς ἔλεγεν, ἡλέησέ σε ὁ Θεὸς εἰς ὅ,τι τοῦ ἐζήτησες, καὶ ἔδωκέ σοι καρπὸν κοιλίας, αὐτὴ δὲ οὐκ εἶπε τότε τοῦ ἀνδρός της τὸ γενόμενον· ὅτε δὲ ἐγνώρισε τὸν ἑαυτὸν της ἔγγυον, ἐδόξασε τὸν Θεὸν καὶ ὡμολόγησε τὴν καλὴν της γνώμην καὶ κάθε πρᾶγμα πρὸς τοὺς συγγενεῖς της καὶ πρὸς τὸν ἀνδρὰ της, τὸ, πῶς ἤκουσε τὴν φωνὴν παρὰ τοῦ Κυρίου, καὶ πῶς ἔκαμε τὸ ζητούμενον ἔλεος εἰς αὐτὴν, καὶ ἐσυγγάρηκαν ὅλοι μετ' αὐτῆς· ὅταν δὲ ἦλθε καιρὸς καὶ ἐγέννησε τὴν παιδα, ἔκαμον χαρὰς μεγάλας ὅλοι τους καὶ οἱ συγγενεῖς καὶ φίλοι, αὐτὴ δὲ εὐχαρίστα καὶ ἐδόξαζε τὸν Θεὸν μετὰ δακρύων, εἰς τὴν χάριν καὶ ἔλεος ὅπου τὴν ἡξίωσε, καὶ λέγει τοῦ ἀνδρός αὐτῆς ἃς τὴν ὀνομάσωμεν ἡγαπημένη μου ἀνδρα, τὴν παιδά μας Ἑλέσαν, καὶ αὐτὸς ἀπεκρίθη, ἃς γένῃ τὸ θέλημά σου, ἔπεμψε δὲ αὐτὴν εἰς τὸν Σωφρόνιον ὅπου ἐκατοίκει κρυφίως ἐκεῖ, καὶ τὴν ἐβάπτισεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς,

καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καὶ τὴν ἐπωνόμασεν Ἑλέσαν κατὰ τὴν φωνὴν ὅπου ἤκουσεν ἡλέησέ σε ὁ Θεός, ὁ δὲ πατὴρ τῆς παιδὸς ἐταράχθη ὡς ἀσεβῆς περὶ τοῦ βαπτίσματος, ἀλλ' ὅμως τὴν ἡγάπα καὶ διὰ τὴν ἀγάπην αὐτῆς τὸ ὑπέφερε· ἡ δὲ κόρη ἠύξανεν εἰς τὴν ἡλικίαν καὶ φρόνησιν καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύματι· καὶ καθὼς ἔβλεπε τὴν καλὴν της μητέρα τί ἔκαμνε, ἠκολούθη καὶ αὐτὴ καὶ ἔκαμνε τὰ ὅμοια ὑπακούοντάς της πάντοτε εἰς τὰς νοουθεσίας αὐτῆς, καὶ ἐμιμείτο τὰς τάξεις ὅλας τῆς καθολικῆς πίστεως τῶν Χριστιανῶν, καὶ εἶχε μεγάλην εὐλάβειαν εἰς τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ καὶ εἰς τὴν Θεοτόκον· ἔμαθε καὶ ἀπὸ τὴν μητέρα της διαφόρους προσευχὰς καὶ τὰς ἔλεγε καθ' ἡμέραν καὶ νύκτα καὶ ἔκαμνε νηστείας καὶ ἐλεημοσύνας, καὶ ἔπεμπε κρυφίως εἰς τοὺς Ἱερεῖς καὶ ἔκαμναν λειτουργίας διὰ σωτηρίαν τῆς ψυχῆς αὐτῆς, τὴν δὲ θρησκείαν καὶ ἀθεότητα τοῦ πατρὸς της καὶ ἀσέβειαν ἐβδελύσσετο, καὶ αὐτὸν ὁμοίως ὡς ἀπίστον καὶ εἰδωλόλατριν ὅπου ἦτον. Ὅταν δὲ ἐφθασεν εἰς ἡλικίαν ἐτῶν δεκατεσσάρων, ἐγνώρισεν ἡ μήτηρ αὐτῆς Εὐγενία τὸ τέλος τῆς ζωῆς της, καὶ κράζουσα τὴν ἡγαπημένην της θυγατέρα τῆς λέγει· «ἡγαπημένη καὶ περιπόθητή μου θυγάτηρ Ἑλέσα, θεωρῶ πῶς ἐγγίζει τὸ τέλος μου καὶ δὲν λυποῦμαι δι' αὐτὸ, πάρεξ διὰ τὸν χωρισμὸν σου, διότι ὁ πατὴρ σου εἶναι ἀσεβῆς καὶ θέλεις ἔχει πείραξιν ἀπὸ λόγου του εἰς κάθε καιρὸν, μὰ ἐσύ θυγάτηρ μου φύλαξον τὴν πίστιν σου τὴν ἁγίαν, καθαρὰν καὶ ἀμώμητον ἕως εἰς τὸ τέλος τῆς ζωῆς σου καθὼς ἐπαράλαβες ἀπὸ ἐμένα τὴν ταπεινήν, διὰτὶ θέλει σὲ ἀξιῶσι ὁ Κύριος νὰ γείνης ἐδική του, νὰ λάβῃς τὸν ἀμαράντινον στέφανον εἰς τὴν οὐράνιον αὐτοῦ Βασιλείαν, νὰ σὲ δοξάσῃ καὶ εἰς τὴν μέλλουσαν ζωὴν» καὶ ἀσπασαμένη αὐτὴν μετὰ δακρύων, καὶ διδοῦσα εὐχὴν καὶ εὐλογίαν ἐξέπνευσε. Ἡ δὲ Ἑλέσα ἐλυπίθη

πολλά και ἔκλαυσε τὴν στέρῃσιν τῆς μητρικῆς ἀγάπης
καὶ θαρρετῆς συντροφίας καὶ ἀπολαύσεως καλῆς νου-
θεσίας· ἀλλ' ὅμως δίδουσα δόξαν τῷ Θεῷ, ἐνταφίασεν
αὐτὴν χριστιανικῶς, διότι καὶ ὁ ἄνδρας τῆς τῆν ἡγάπα
πολλά διὰ τὰς καλὰς τῆς ἀρετὰς, καὶ δὲν ἐτόλμα τινὰς
νὰ ἐξετάσῃ περὶ αὐτῆς μὲ τὸ νὰ ᾔτον πρῶτος ἄρχον-
τας καὶ πλουσιώτατος. Ἐμεινε δὲ ἡ Ἑλέσα μοναχὴ
κυρία τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ ὡς ᾔθελεν οἰκονόμα τοὺς
δούλους καὶ δούλας αὐτῆς καὶ ἅπαντα τὰ τοῦ οἴκου,
καὶ εἶχε καιρὸν ἐπιτήδειον· καὶ τίς διηγῆσεται τὰς
προσευχὰς καὶ νηστείας καὶ ἐλεημοσύνας καὶ ἄλλας
ἀρετὰς ὅπου ἔκαμνεν θαυμάσιως; κάθε ὥραν ἐπαράδι-
δεν τὸν ἑαυτὸν τῆς εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χρι-
στὸν καὶ εἰς τὴν πανάχαρτον αὐτοῦ Μητέρα καὶ ἐπαπα-
κάλει νὰ τὴν ἀξιῶσιν εἰς τὴν ἀληθινὴν πίστιν νὰ τε-
λειώσῃ τὴν ζωὴν τῆς καὶ νὰ τὴν λυτρώσῃ ἀπὸ τὴν ἀσε-
βειαν τοῦ πατρὸς τῆς. Ὑστερον δὲ ἓνα χρόνον, μετὰ
τὸν θάνατον τῆς μητρὸς τῆς ἐσυλλογίσθη ὁ πατήρ
αὐτῆς, ὅτι ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ ἡ Ἑλέσα ᾔτον εἰς ἡλικίαν νὰ
τὴν ὑπανδρεύσῃ, διατὶ τὴν ἡγάπα κατὰ πολλὰ διὰ τὴν
εὐμορφίαν τῆς καὶ φρόνησιν καὶ ταπεινῶσιν καὶ λοιπὰς
ἀρετὰς ὅπου ᾔτον στολισμένη, καὶ ᾔτον περίφημῃ εἰς τὴν
χώραν καὶ ἐκλεκτότερη ἀπ' ὅλας τὰς συνήλικους αὐ-
τῆς· καὶ μίαν τῶν ἡμερῶν τῆς εἶπεν ὁ πατήρ αὐτῆς,
τέκνον μου Ἑλέσα, θεωρῶ, ὅτι οἱ θεοὶ σου σὲ ᾔψαξαν
εἰς ἡλικίαν καὶ χάριν καὶ βλέπωντάς σε καὶ ἐγὼ ἔχει
μεγάλῃν χαρὰν ἡ καρδίᾳ μου, θέλω λοιπὸν νὰ σὲ ἀνα-
παύσω ἀπὸ τὰ βάσανα νὰ χαίρεσαι τὴν ζωὴν σου, καὶ
πρέπει νὰ ἀκούσῃς τοὺς λόγους μου, καὶ ἂν μοῦ ἀκού-
σῃς ἐγὼ θέλω σὲ τιμῆσαι καὶ θὰ σὲ ἀξιῶσω μὲ πολλὰ
πλοῦτη καὶ τιμὴν, ὅπου ἄλλος νὰ μὴν ἡξιώθηκε· ἐγὼ
θέλω νὰ σὲ ὑπανδρεύσω διὰ νὰ λάβω καὶ ἐγὼ χα-
ρὰν καὶ εὐφροσύνην καὶ ἐλευθερωθῇς καὶ ἐσὺ ἀπὸ τὰς
θλίψεως τῆς ὀρφανίας, καὶ ὅποιον θέλεις ἀπὸ τοὺς ἄρ-

χοντας τῆς χώρας νὰ σοῦ πάρω, καὶ νὰ σοῦ δώσω ὅλα
μου τὰ πλοῦτη· εἰξεύρεις πῶς ἐσὺ μοναχὴ εἶσαι τὸ φῶς
τῶν ὀφθαλμῶν μου. Ἡ δὲ τοῦ κυρίου φρονιμωτάτη Ἑλέ-
σα ἀπεκρίθη καὶ λέγει πρὸς τὸν πατέρα τῆς, πατέρα
μου, ἐγὼ δὲν εἶμαι διὰ ὥρας ἄξια διὰ γάμον, καὶ παρα-
καλῶ σε ἄφες αὐτὸν τὸν λογισμόν διὰ λόγου μου, καὶ
ὁ Θεὸς θέλει ὁδηγήσει μετὰ καιρὸν· αὐτὸς δὲ ἀπεκρίθη,
διατὶ τέκνον μου; τοῦτο γίνεται εἰς ἐμένα ἀνάπαυσις
καὶ μὴν παρακούσῃς τοὺς λόγους μου, αὐτὴ δὲ ἐσιώ-
πησεν· ὁ δὲ πατήρ αὐτῆς πολλάκις τῆς ἔλεγε τὰ ὅμοια
παρακινῶντάς τὴν νὰ ὑπανδρευθῇ, αὐτὴ δὲ μὴ θέλουσα
νὰ ἀκούσῃ, στρέφουσα τὸ πρόσωπόν τῆς ἐσιώπα, μόνον
κρυφίως ἔλεγε προσευχομένη (εἰς ἐσένα Κύριε Ἰησοῦ
Χριστέ μου, παραδίδω τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐσὺ Χριστέ
μου οἰκονόμησέ με ὡς θέλεις, καὶ φύλαξόν με διὰ νὰ
σωθῇ ἡ ψυχὴ μου καὶ νὰ φυλάξω τὴν παρθενίαν μου
ἄφθορον, καὶ δός μοι ὑπομονὴν νὰ ὑπομένω τοὺς λό-
γους τοῦ ἀσεβοῦς πατρὸς μου. Μετὰ δὲ ἡμέρας πολλὰς
ἐπαξείδυσεν ὁ πατήρ αὐτῆς καὶ ὑπῆγεν εἰς τόπον μακρυ-
νόν. Ἡ δὲ Ἑλέσα ἰδοῦσα ὅτι ὁ πατήρ αὐτῆς ἀνεχώρησε,
λέγει εἰς τὸν ἑαυτὸν τῆς, ἰδοὺ καιρὸς ἐπιτήδειος, ἰδοὺ
καιρὸς σωτηρίας, Σὺ Κύριε πολυέλεε καὶ πολυεύσπλαγ-
χνε, διὰ πρεσβειῶν τῆς Παναγαχαράντου σου Μητρὸς
καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων, καὶ διὰ τὰς εὐχὰς τῆς καλῆς
μου μητρὸς, ὥσάν ὅπου οἰκονομεῖς τὴν βοήθειαν καὶ
σωτηρίαν ἐκείνων ὅπου σὲ παρακαλοῦσι με πίστιν, ὠδή-
γησον καὶ ἐγὼ εἰς ὁδὸν σωτηρίας, λύτρωσόν με ἀπὸ τὰς
χεῖρας τοῦ ἀσεβεστάτου μου πατρὸς, καὶ φύλαξόν με
ὑπὸ τὴν σκέπην σου. Καὶ εὐθὺς ἤρχισε καὶ διεμοίρασε
πολλὰς ἐλεημοσύνας εἰς πτωχοὺς καὶ ὀρφανὰ καὶ εἰς
ιεροὺς τόπους, καὶ ἔπεμψε μίαν ἀπὸ τὰς πλέον θαρρε-
τάς τῆς δούλας καὶ ἐκάλεσέ τινα ναύτην, καὶ τοῦ λέγει
κρυφίως, νὰ μὲ περάσῃς μὲ τὸ πλοῖόν σου εἰς τὴν νῆ-
σον τῆς Κυβήρου καὶ ἐγὼ θέλω σοῦ πληρώσῃ καλὰ

τόν κόπον σου, αὐτός δὲ ἀπεκρίθη μετὰ χαρᾶς, κυρία μου, ἐγὼ νὰ πληρώσω τὸ θέλημά σου ἂν μοῦ δώσης τὸν ναυλόν μου, καὶ αὐτὴ ἐχάρη μεγάλως, καὶ τοῦ ὑπεσχέθη τὴν εὐχαρίστησιν, καὶ ἀφοῦ ἐνύκτωσε τὸ ἑσπέρας καὶ ἦτον διὰ νὰ πλεύσουν, τὴν ἐπαρκαλέσαν αἱ δούλαι τῆς νὰ τὰς πάρῃ καὶ αὐτὰς ἀντάμα, καὶ βλέπουσα τὴν προθυμίαν τους τὰς ἐπῆρε, καὶ τὴν ὥραν ὅπου εὐγῆκεν ἀπὸ τὴν οἰκίαν τῆς διὰ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸ πλοῖον ἐσήκωσε τὰ ὀμμάτιά τῆς καὶ τὰς χεῖράς τῆς εἰς τὸν Οὐρανὸν καὶ προσευχομένη μετὰ δακρύων εἶπεν· ἐσὺ Κύριε, ὁ μόνος Παντοδύναμος ὅπου εἶπες τοῦ Ἀβραάμ, «Ἐξέλθε ἐκ τῆς γῆς σου καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου, καὶ δεῦρο εἰς γῆν ἣν ἂν σοὶ δείξω.» Ἰδοὺ καὶ ἐγὼ ἀφίνω πατρίδα καὶ συγγενεῖς, πλοῦτον καὶ δόξαν πρόσκαιρον διὰ τὴν ἀγάπην σου, παρακαλῶ σε ὁδήγησόν με νὰ φυλάξω τὴν πίστιν μου ἀμεμπτον καὶ νὰ σὲ εὐαρεστήσω ἕως τέλους τῆς ζωῆς μου, ταῦτα εἰποῦσα εἰσῆλθε μετὰς δούλας εἰς τὸ πλοῖον, καὶ πλέοντες, ἀπὸ θεῖαν βοήθειαν ἐφύσησεν ἄνεμος καλός, καὶ ἔφθασαν εἰς τὴν νῆσον τῆς Κυθήρου, ὅπου ἦτον τόπος ἔρημος καὶ ἀρμόδιος διὰ ἀσκήσιν μετὰ τὸ νὰ μὴν εἶχεν ἀνθρώπους, πάρεξ θηρία καὶ ὀφίδια μόνον· εὐγάλαν λοιπὸν τὴν Ἑλέσαν καὶ τὰς δούλας τῆς καὶ τὴν ζωοτροφίαν τους, εὐγῆκαν δὲ καὶ τινες ἄνθρωποι διὰ περιδιάβασιν, καὶ ὁδεύοντες ἔνθεν κἀκεῖθεν, ἐδάγκασεν ἕνας θανατηφόρος ὄφις ἕναν ἀπὸ αὐτοὺς καὶ εἰς ὀλίγον διάστημα ὥρας ἐφούσκωσεν ὅλον του τὸ κορμὶ, καὶ μετὰ δεινῶν πόνων ἐξέψυξε· οἱ δὲ λοιποὶ ἐλυπήθησαν σφόδρα διὰ τὴν στέρησιν τοῦ συντρόφου τους· ἀκούσασα δὲ ἡ ἁγία τὸ συμβεβηκός, τοὺς ἐπαρηγόρησε λέγουσα, μὴ κλαίετε, διότι ἐγὼ θαρρῶ εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν ἀληθινὸν Θεόν, ὅπου εἶναι ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις, ὅτι θέλει τὸν ἀναστήσει μετὰ τὴν παντοδυναμὸν του χάριν καὶ χάμνουσα ἐκτενῆ προσευχὴν πρὸς τὸν

Θεόν, ἐσημείωσεν εἰς αὐτὸν τὸν τύπον τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καὶ ἔκραξε μεγαλοφώνως· ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς ὅπου εἶναι ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν ὡς Παντοδύναμος νὰ σὲ ἀναστήσῃ ἵνα δοξασθῇ τὸ ὄνομά του τὸ Πανάγιον, καὶ εὐθὺς (ὡ τῶν θαυμασίων σου Κύριε!) ἀνέστη ὁ νεκρὸς καὶ ἐκάθισεν· οἱ δὲ λοιποὶ θεωροῦντες τὸ τεράστιον ἐθαύμασαν, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεόν, εὐχαριστοῦντες καὶ τὴν Ἀγίαν· ἀλλ' ὅμως φοβηθέντες μὴ πάθουν καὶ αὐτοὶ τὰ ὅμοια ἔλαβον αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον καὶ ἀπέπλευσαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ φθάσαντες εἰς τὴν χώραν των ἐδιηγῆθησαν ἐκεῖ τὰ γινόμενα καὶ τὸ θαῦμα ὅπου ἐτέλεσεν ἡ Ἀγία. Μετὰ δὲ ἡμέρας πολλὰς, ἦλθεν ὁ πατὴρ τῆς Ἀγίας ὁ Ἑλλάδιος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ταξειδίου του, καὶ μὴ εὐρὼν τὴν θυγατέρα του τὴν Ἑλέσαν, εἰμὴ μόνον μίαν ἀπὸ τὰς δούλας αὐτοῦ, λέγει αὐτῇ, ποῦ ἐστὶν ἡ ἡγαπημένη μου θυγάτηρ ἡ Ἑλέσα, αὐτὴ δὲ ἀπεκρίθη· Κύριέ μου ὅταν ἐταξειδεύσεις, μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἔκραξεν ἡ Κυρία μου ἀπὸ τὸν λιμένα ἕνα ναύτην καὶ ἐσυνομίλησε μετ' αὐτὸν κρυφίως, καὶ τὴν ἐπερχομένην ἑσπέραν ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ οἴκου τῆς μετὰ τῶν ἄλλων δύο ὑπηρετριῶν τῆς διαμοιράζουσα πρῶτον εἰς πτωχοὺς ἐλεημοσύνας πολλὰς, ἔπειτα τὴν νύκτα ἐκείνην ἐφυγε λέγουσά με κάθισον εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου σου καὶ φύλαξε αὐτὸν καλῶς ἕως νὰ ἔλθῃ ὁ πατὴρ μου, καὶ ἀπὸ τότε πλεόν δὲν ἐγύρισεν ἐδῶ. Ὁ δὲ πατὴρ αὐτῆς ἐλυπήθη μεγάλως, καὶ ἐθλίβετο τὴν φυγὴν τῆς θυγατρὸς του, καὶ ἐρευνήσας ἐπιμελῶς εἰς τὴν χώραν ἔμαθε τὰ γινόμενα, ὅτι ἐπῆγεν εἰς τὴν νῆσον τῆς Κυθήρου καὶ ἐπεκαλεῖτο φανερά τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ καὶ θαύματα ἐποίει. Ἀκούσας οὖν ὁ Ἑλλάδιος, ὅτι ἐγίνε Χριστιανὴ ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ, καὶ ἐπῆγε νὰ ἀσκητεύσῃ, ἐθυμώθη λίαν καὶ ὡμοσεν ὅτι, χωρὶς ἀργοπορίαν νὰ ζητήσῃ μετὰ παντοίους τρόπους διὰ νὰ εὕρῃ καὶ θανατώσῃ αὐτήν·

ἐρευνῶν δὲ ἔμαθε καὶ τὸν ναύτην ὅπου τὴν ἐταξείδευσε, καὶ ἐξετάζων αὐτὸν περὶ τῆς θυγατρὸς του, ἔμαθε τὰ γινόμενα καὶ τὴν ἀνάστασιν τοῦ ὑπὸ τοῦ ὄφους θανατωθέντος, καὶ ἐνῶ εἶχε σκοπὸν νὰ θανατώσῃ ὁ Ἑλλάδιος τὸν ναύτην, ἐκεῖνος ἀποκριθεὶς λέγει πρὸς αὐτόν· ἐγὼ εἶμαι διὰ νὰ ταξιδεύω ἀνθρώπους καὶ νὰ λαμβάνω τὴν πληρωμὴν μου, διὰ τοῦτο ἔχω καὶ τὸ πλοῖον· ἀλλ' ἐγὼ δὲν τὴν ἔκαμα Χριστιανὴν τὴν κόρην σου, οὔτε τὴν ἐσυμβούλευσα εἰς τοῦτο· ἀλλ' αὐτὴ ἐξήτοῦσε πλοῖον, καὶ ἐὰν ἐγὼ δὲν ἐπήγαινα, ἄλλος ἤρχετο· ὁ δὲ Ἑλλάδιος τοῦ λέγει, νὰ μὲ ὑπάγῃς ὀλίγῳ εἰς τὸν ἴδιον τόπον καὶ σοῦ πληρόνῃ καὶ ἐγὼ τὸν κόπον σου· ἀφοῦ δὲ ἐτοιμάσθησαν ἔλαβεν ὁ Ἑλλάδιος καὶ ἄλλους μεθ' ἑαυτοῦ πληρόνοντάς τους νὰ ὑπάγωσι διὰ νὰ τὴν εὑρουν. Τέλος πάντων τοὺς ἐπῆγε καὶ ἐξεμπαρκάρισεν αὐτὸν καὶ τοὺς συντρόφους του εἰς τὸν ἴδιον τόπον, καὶ ἐρευνήσας ἐδῶ καὶ ἐκεῖ ἐπιμελῶς, εὔρε τὴν θυγατέρα του Ἑλέσαν ἐκεῖ πλησίον ὅπου ἐπῆγεν εἰς ἕνα ὑψηλότετον ὄρος πρὸς τὰ μεσημβρινὰ μέρη τῆς Κυθήρου, ἣ ὁποία ἦτον μὲ μίαν τῆς δούλης καὶ ἀσκήτεον, ἣ δὲ ἄλλη τῆς δούλης ἦτον ὀλίγον διάστημα μακρὰν κατὰ μόνας καὶ ἐπροσηύχετο· ὅθεν ἐλθὼν ὁ Ἑλλάδιος εἰς τὴν θυγατέρα του Ἑλέσαν λέγει μετὰ δακρύων πρὸς αὐτήν· Κυρία μου Ἑλέσα καὶ θυγάτηρ μου παμφιλτάτη, τί εἶναι τοῦτο ὅπου μοῦ ἔκαμες τοῦ δυστυχοῦς, τάλαιπώρου καὶ ἀδικομένου ἀπὸ λόγου σου, ὅπου ἔφυγες ἀπὸ τὸν οἶκόν μας καὶ μὲ ἐλύπησες σφόδρα, καὶ ὅλοι μας οἱ συγγενεῖς παραπολὺ θλίβονται διὰ λόγου σου; ἄράγε δὲν σοῦ ἤρρεσεν ὁ τόπος καὶ ἡ χώρα καὶ τὰ πλούτη, αἱ τιμαὶ καὶ ἀναπαύσεις ὅπου ἀπελάμβανες, μόνον ἤλθες εἰς τοῦτον τὸν ἔρημον καὶ ἄγριον τόπον νὰ κατοικῇς μαζὶ μὲ τὰ θηρία; καὶ πῶς ὑπέφερες εἰς ὅλας τὰς ἡμέρας ὅπου κατοικεῖς ἐδῶ καὶ δὲν ἀπέθανες ἀπὸ τὴν πείναν καὶ γυμνότητα, καὶ ἐταλαιπωρήθης, ὅπου ἤσουν τόσον

ὠραία καὶ πανεύμορφη καὶ κατεστάτης ἀγνώριστη; ὅμως τέκνον μου, ἃς ἦναι συμπαθισμένα ταῦτα τὰ μωρὰ καμώματα ὅπου ἔκαμες ὡς ἀγνώστη, καὶ ἀχουσόν μου τώρα νὰ ὑπάγωμεν ἀντάμα εἰς τὴν πατρίδα μας, καὶ νὰ ἦσαι Κυρία εἰς τὸν οἶκόν μας ὡς καὶ πρότερον, καὶ ὅπως θέλεις νὰ κυβερνᾷς, διότι ἐσὺ καλὰ τὸ γινώσκεις, ὅτι δὲν ἔχω ἄλλο θάρρος καὶ ἀπαντοχήν, διότι σὺ εἶσαι τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου· ὅθεν ἐγείρου ἄγωμεν. Ἡ δὲ θυγάτηρ του λέγει πρὸς αὐτόν, πάτερ μου, καλῶς ἐποίησας καὶ ἤλθες πρὸς με διὰ νὰ λάβω συγχώρησιν ἀπὸ σοῦ ὡς γεννήτορός μου, τὸ δὲ νὰ ἔλθω μὲ λόγου σου δὲν γίνεται ποτέ, ὁ δὲ λέγει πρὸς αὐτήν μὲ αὐστηρότητα, αὐτοὺς τοὺς λόγους μὴν τοὺς λέγῃς, ἐὰν δὲν εἶχα σὲ εὔρη ποτέ, ἀπόμενες ἐδῶ διὰ νὰ γένῃς βρώσις τῶν θηρίων· ὅμως οἱ Θεοὶ σὲ ἐλυπήθησαν, καὶ ἰδοὺ ἐγὼ σὲ ἤῤα, λοιπὸν ἔλα ταχέως νὰ ὑπάγωμεν, εἰ δὲ σὲ ὑπάγωσανικῶς καὶ κακῶς ἔχουσιν ἀλλ' ἐρωτῶ σε, διὰ ποίαν αἰτίαν ἔφυγες μὲ πολλήν σου ὀρεξίν, καὶ διὰ τὸν γυρισμόν τώρα εἰς τὴν γνώμην μου ἐναντιόνεσαι; Ἡ δὲ θυγάτηρ του ἀπεκρίθη, ἐγὼ νὰ σοῦ εἰπῶ πατέρα μου τὴν ἀλήθειαν, καὶ μὴν σοῦ κακοφανῇ, ἐπειδὴ ἐσὺ εἶσαι ἄλλης θρησκείας, καὶ ἐγὼ εἶμαι Χριστιανὴ ὅπου ἐβαπτίσθηκα ἀπὸ μικρὰν μου ἡλικίαν εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἀγίας Τριάδος, καὶ δὲν ἀρμόζει νὰ συγκατοικῶ μὲ λόγου σου οὔτε μὲ ἄλλους εἰδωλολάτραις, διὰ τοῦτο ἤλθα εἰς τοῦτον τὸν τόπον, καὶ προτιμῶ νὰ κατοικῶ μὲ τὰ θηρία παρὰ μὲ ἀνθρώπους ἀσεβεῖς καὶ εἰδωλολάτραις, ὅπου εἶναι περισσότερον ἀγνώστοι καὶ ἀπὸ τὰ θηρία καὶ λατρεύουσιν ἄψυχα, κωφὰ καὶ ἀναίσθητα πράγματα ὅπου κάμνουν μὲ τὰς χεῖρας των καὶ τὰ σέβονται ὡς Θεούς. Ἀλλ' ἐγὼ προσκυνῶ καὶ πιστεύω εἰς τὸν ἀληθινόν Θεόν, ὅπου ἐποίησε τὸν Οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, καὶ ὅσα φαίνονται καὶ ὅσα δὲν φαίνονται, καὶ εἰς τὸν Μονογενῆ του Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χρι-

στόν, καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ὅπου εἶναι ἕνας Θεὸς Τρισυπόστατος, εἰς τοῦ ὁποῖου τὸ ὄνομα ἐβαπτίσθηκα, καὶ εἰς ἐκείνον ἔχω τὴν ἀγάπην μου, ὅπου δὲν προτιμῶ ἄλλο πρᾶγμα ὑπὲρ τῆς ἀγάπης του, οὔτε καὶ αὐτὴν τὴν ζωὴν μου· ἰδοὺ λοιπὸν σοῦ εἶπα ὅλην τὴν ἀλήθειαν καὶ ἄφες με, δός μου τὴν συγχώρησιν καὶ ὑπαγε. Ὁ δὲ λέγει αὐτῇ, ἄφες τὰ μωρολογήματα νὰ δδεύωμεν καὶ μὴ με ἀγανακτῆς καὶ θυμώσω, ἵνα μὴ σοῦ δώσω πολλὰς πληγὰς καὶ βάσανα ἀνήκουστα, ἢ καὶ τέλος νὰ σὲ θανατώσω· ἡ δὲ θυγάτηρ του ἀπεκρίθη, κάλλιον λαμβάνω αὐτὰ, παρὰ νὰ ἔλθω μετὰ σοῦ εἰς τὸ σκότος τῶν εἰδώλων. Ὁ δὲ θυμωθείς, ἤρπασεν αὐτὴν ἀπὸ τοὺς πλοκάμους τῆς κεφαλῆς, καὶ ἔσυρνε κατὰ γῆς, καὶ ἔτυπτε μετὰ ῥάβδων, ἕως οὗ τὴν κατεπλήγωσεν. Αὕτῃ δὲ ἔβαλλε τὸ, «Ἐλέησόν με ὁ Θεός.» βλέπων ὁ Ἑλλάδιος τὸ ἀμετάθετον τῆς γνώμης, ὁπισθαγκώνισε τὰς χεῖρας τῆς, καὶ τὴν ἐκρέμασεν ἀπὸ τοὺς πλοκάμους εἰς δένδρον τι κερατίας, καὶ ἐβασάνιζεν αὐτὴν μὲ πικρὰς τιμωρίας, ἀλλοπίστους δαρμούς, ἕως οὗ ἐξέπνευσε καὶ παρέδωκε τὴν μακαρίαν ψυχὴν τῆς εἰς χεῖρας Θεοῦ. Αὐτὸς δὲ ἔλυσε τὸ ἅγιον καὶ μαρτυρικὸν τῆς σῶμα, καὶ τὸ ἔρριψε κατὰ γῆς· ἐλθούσα δὲ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἐπ' αὐτὴν, ἀνεστήθη καὶ ἐκάθισε, καὶ εὐχαριστοῦσα ἔλεγεν· εὐχαριστῶ Σοι Κύριε, Ποιητὰ οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὅπου μὲ ἡξίωσας καὶ ὑπέμεινα διάφορα βάσανα διὰ τὴν ἀγάπην σου, οὕτω παρακαλῶ νὰ μὲ βοηθήσης ἕως τέλους νὰ ὑπομείνω, καὶ νὰ μὲ λυτρώσης ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ ἀσεβεστάτου καὶ τυράννου μου πατρὸς καὶ νὰ μὲ ἀξιώσης τῆς Οὐρανίου σου Βασιλείας· καὶ ἄν τις Χριστιανὸς σὲ ἐπικαλεσθῇ διὰ τὸ ὄνομά μου, σὲ παρακαλῶ νὰ τοῦ δώσης τὸ ζητούμενον. Ἀκούσας δὲ ὁ πατὴρ ταῦτα ἐπλήσθη θυμοῦ, καὶ λαβὼν εἰς χεῖρας λίθον νὰ λιθάσῃ αὐτὴν, ἡ Ἁγία ἔτρεξε φεύγουσα, καὶ αὐτὸς τὴν ἐξύγωνε μὲ πολλὸν θυμὸν, καὶ ἐσχίσθη

μία πέτρα μεγάλη τοῦ βουνοῦ, καὶ ἐπέρασεν ἡ Ἁγία τὸ ἄλλο μέρος (ὡς φαίνεται μέχρι τῆς σήμερον ἡ πέτρα ἐκείνη), καὶ κλίνας τὰ γόνατα προστύχετο· ὁ δὲ θηριόγνωμος πατὴρ αὐτῆς τρέξας κατόπιν τῆς, τὴν κτυπᾷ μὲ ἓνα λίθον, εἰς τὸ μέτωπον καὶ τῆς ἐσύντριψε τοὺς ὀδόντας, εἶτα σπασάμενος τὴν μάχαιράν του ἀπέκοψε τὴν ἁγίαν τῆς κεφαλὴν, τῇ 1 Αὐγούστου τοῦ ἔτους 375 Μ. Χ. καὶ οὕτως ἔλαβε τὸν στέφανον τοῦ μαρτυρίου. Ἡ δὲ μία δούλη τῆς Ἀγίας ἔστεκεν ἀντικρυ καὶ ἐθεώρει τὰ γενόμενα· τὴν ἄλλην τὴν ἐπῆρε καὶ τὴν ἔβαλε στανικῶς ὁ Ἑλλάδιος εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἐγύρισαν εἰς τὴν Πελοπόννησον εἰς τὴν χώραν αὐτοῦ. Ἡ δὲ δούλη ὅπου ἦτο κρυμμένη ἀντικρυ καὶ ἐθεώρει, ὅταν ἔφυγε τὸ πλοῖον, ἦλθεν εἰς τὸ λείψανον τῆς Ἀγίας μακαρίζουσα καὶ καταφιλοῦσα αὐτὴν μετὰ δακρύων καὶ εὐλαβῶς ἐκήδευσεν αὐτὸ τὸ μακάριον λείψανον εἰς τόπον ὑψηλὸν ἐνῷ ἦτον νεκρὴ εἰς τὸ ὄρος ἐπάνω· διὰ ταύτην λοιπὸν τὴν αἰτίαν ὀνομάζεται ἕως τὴν σήμερον ὄρος τῆς Ἀγίας Ἐλέσας. Ἡ δὲ δούλη τῆς Ἀγίας ἔμεινεν εἰς αὐτὸν τὸν τόπον τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ ἤκουσε πολλὰς ψαλμωδίας Ἀγγέλων ἐπάνω τοῦ τάφου κατὰ πᾶσαν νύκτα, ἐθεώρει δὲ καὶ φῶς οὐράνιον ὅπου περιέλαμπεν ἐπάνω τοῦ τάφου τῆς Ἀγίας, καὶ αὐτὴ ἐδόξαζε τὸν Θεόν, ἐμακάριζε καὶ τὴν Ἁγίαν εἰς τὰ θεωρούμενα. Καὶ μετὰ τεσσαράκοντα ἡμέρας ἦλθεν ἓνα πλοῖον τῶν Χριστιανῶν εἰς αὐτὴν τὴν νῆσον, καὶ κατελθοῦσα αὐτὴ ἀπὸ τοῦ ὄρους εἰσῆλθεν ἐν αὐτῷ καὶ ἀνεχώρησεν ἐκ τῆς νήσου, καὶ ἐδιηγόυσε ἅπαντα τὰ περὶ τῆς Ἀγίας γενόμενα εἰς πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν, ἃς ἐδιώδευσεν· καὶ πολλοὶ τῶν Χριστιανῶν ἀκούοντες τὰ τοιαῦτα, ἤρχοντο εἰς τὴν νῆσον ταύτην χάριν εὐλαβείας καὶ προσκυνήσεως τῆς Ἀγίας, καὶ ἔκτισαν μικρὸν ναὸν εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἀγίας ἐκεῖ ὅπου ἦτον τὸ ἅγιον αὐτῆς καὶ μαρτυρικὸν λείψανον· αὐτὸς

δὲ ὁ ναὸς ἐγένετο πηγή θαυμάτων εἰς τοὺς προσερχο-
μένους μετὰ πίστεως, διότι ἐφημίσθη τὸ ὄνομα τῆς
Ἀγίας, καὶ προσήρχοντο πολλοὶ ἀπὸ τοὺς πλουσιο-
χώρους τόπους, καὶ ἐώρταζον τὴν μνήμην τῆς (κατὰ
τὴν πρώτην τοῦ Αὐγούστου μηνός, διότι εἰς τὴν αὐτὴν
ἡμέραν ἀπετμήθη) καὶ ἐλάβανον πολλὰς εὐεργεσίας
καὶ χάριτας σωτηριῶδεις ἀπὸ τῆς Ἀγίας καὶ ὀλίγον
κατ' ὀλίγον ἐκατοίκουν εἰς τὴν νῆσον ταύτην, καὶ μὲ
τὴν βοήθειαν τῆς Ἀγίας εἰς ὀλίγους χρόνους ἐγένετο
ἡ νῆσος αὕτη ὅλη ἐγκάτοικος ἀπὸ πλῆθος λαοῦ, καὶ
πάντες εἰς τὴν μνήμην αὐτῆς ἐσυναθροίζοντο μετὰ
λαμπάδων καὶ θυμιαμάτων δοξάζοντες καὶ ὑμνολο-
γοῦντες εἰς τὴν πανήγυριν αὐτῆς· καὶ καλότυχοι εἶναι,
εὐλογημένοι Χριστιανοί, ὅσοι μετὰ πίστεως ἐρχονται
εἰς Προσκύνησιν τῆς Ἀγίας καὶ ἐνδόξου Παρθενομάρ-
τυρος Ἑλένης, καὶ ὅσῃν ἐλεημοσύνην δώσουσιν εἰς τὸν
ἅγιον αὐτῆς ναόν, αὕτη ἡ Ἀγία τοὺς χαρίζει τὴν ἀντα-
πόδοσιν, καθὼς καὶ εἰς τὴν νῆσον ταύτην τὴν ἔχουσι
πάντες προστάτιδα καὶ φύλακα, καὶ πάντες οἱ προσερχο-
μένοι μετὰ πίστεως λαμβάνουσι τὰ ζητούμενα πρὸς
σωτηρίαν χάριτος καὶ θεραπείας· διὰ τοῦτο καὶ τὸ
ἅγιον μαρτύριον αὐτῆς ἐγράψαμεν εἰς δόξαν αὐτῆς, καὶ
διὰ κοινὴν ὠφέλειαν τῶν Χριστιανῶν.

Ταῖς τῆς σῆς Ἀγίας Ὁσιομάρτυρος Ἑλένης ἰκε-
σίαις Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν λήτρωσε τὴν νῆσον ταύτην
ἀπὸ καταδρομῆς τῶν ἀθέων Ἀγαρηνῶν καὶ πάντας
τοὺς δοξάζαντάς σε ἀπὸ πάσης ἄλλης ἀνάγκης καὶ
θλίψεως, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλόανθρωπος.

Ὡδὴ ζ'. Παιδὲς Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Ὑμνον τῷ πάντων εὐεργέτῃ ἀνεκραύγαζες Ἑλέσα
ἐν βασάνοις δεομένη πιστῶς ὑπὲρ τῶν σὲ τιμώντων,
καὶ κηρυττόντων Κύριον τὸν Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μόνῳ Χριστῷ τυχεῖν ποθοῦσα οὐκ ἐφρόντισας μελῶν
συνθλαττομένων, ἀλλὰ μᾶλλον αὐτὸν ἐκήρυττες βοῶσα,
εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁμβροῖς αἱμάτων σου τοὺς ὄμβρους, ἀπεξήρανας
τῆς εἰδωλομανίας, ἐπομβρύεις δὲ νῦν ἰάσεων πελάγη,
Παρθενομάρτυς παύουσα τὸν φλογμὸν τῶν παθημάτων.
Θεοτοκίον.

Νόμους Παρθένης ὑπερβάσα, τοὺς τῆς φύσεως τῇ θεῷ
σου συλλήψει, ὑπὲρ φύσιν Θεὸν ἐκύησας βοῶσα, εὐλο-
γητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία. Ἐκνοον πρόσταγμα.

Ὡδὴ ἡ'. Ἑπταπλασίως κάμινος.

Κυμαινομένην θάλασσαν πειρασμῶν καὶ κολάσεων,
θεῷα κυβερνήσει ἀβλαβῶς διέπλευσας, τὸν ὄφιν βυθί-
σασα τῷ σῶ ἁγώνων μάρτυς βυθῷ, ὅθεν Παραδείσου
τοὺς ἀχτίστους λιμένας κατέλαβες βοῶσα, ἱερεῖς εὐλο-
γεῖτε Χριστὸν τὸν Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὅφιν δεινὸν ἐνέκρωσας ζωτικῶς ἀγωνίσμασι, καὶ
τῶν προσευχῶν σου ἐπώδαις ἀνήμερα, θηρία ἐκοίμισας
καὶ τῆς ἐκ τούτων βλάβης ἐκτὸς ἔμεινας, τῶν πίστει
μελωδούντων Ἑλέσα, οἱ παῖδες εὐλογεῖτε Θεὸν εἰς
τοὺς αἰῶνας.

Ρήματι ζῶντι ἡγείρας τὸν θανέντα τοῖς δῆγμασι,
μάρτυς ἀθλοφόρε ἰοβόλων ὄφρων, Θεὸς γὰρ τὸν θάνα-
τον καταπατήσας θεῷα ταφῇ σου τῶν προσευχῶν καθυ-
παχοῦει Ἑλέσα, πρὸς ὃν βοᾷς ἀπαύστως, ἱερεῖς εὐλο-
γεῖτε Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας
Θεοτοκίον.

Ἡ κραταιὰ βοήθεια τῶν πιστῶν Ἀειπάρθενη ῥύσαι
με τῆς πλάνης τοῦ δολίου δράκοντος, δεινῶς πολε-

μουντός με και ταπεινώσαι σπεύδοντος, σὺ γὰρ ἀπλανάως τοὺς ἐπὶ σοὶ πεπειθότας ὁδήγησον βοῶντας ἀπαύτως, λαὸς ὑπερυψοῦτε Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία. Εὐλογεῖτε παῖδες.

Ῥδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἰδεῖν κατηξιώθης κατηγλαῖσμένη καὶ μαρτυρίου στολαῖς ἐξαστράπτουσα τῷ σὺ νυμφίῳ Ἐλέσα μάρτυς πολυάθλε.

Ῥραῖόν σου τὸ κάλλος ὑπεραγαπήσας ὁ ὑπὲρ πάντας κάλλει Χριστός, ἐπουρανίων θαλάμων σὲ κατηξίωσεν.

Ἡλίου λαμπροτέρα ὥφθη σου ἡ μνήμη μαρμαρυγαῖς χαρισμάτων τοῦ πνεύματος, τοὺς σὲ τιμῶντας Ἐλέσα κατα φωτίζουσα.

Καταβασία. Μυστικῶς εἰ Θεοτόκε.

Ἐξαποστειλάριον. Τῶν Μαθητῶν ὁρόντων σέ.

Τὴν ἀθλοφόρον ἅπαντες θεοφρόνως, ὑμνήσωμεν συμφώνως θείαν Ἐλέσαν, αὐτὴ γὰρ τὴν πλάνην κατεπάτησε, καὶ τὸν Χριστὸν ἐκήρυξε, Υἱὸν Θεοῦ τε καὶ Λόγον καὶ Ποιητὴν τῶν ἀπάντων.

Τοῦ τιμίου Σταυροῦ ὅμοιον. Σταυρὸς ὁ φύλαξ.

Εἰς τοὺς Αἴνους, προσδόμοια δ'. Τοῦ τιμίου Σταυροῦ ε'. Καὶ τῶν Ἀγίων α'. Καὶ τῆς Ἀγίας α'. ἤχος δ'.

Ἐδωκας σημείωσιν.

Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν, δεῦτε πιστῶς μελωδήσωμεν,

δεῦτε ἄσμασι μέλψωμεν, δεῦτε, μεγαλύνωμεν, παῖδες τῶν Κυθέρων Ἐλέσαν τὴν θείαν, καὶ θαυμαστὴν νύμφην Χριστοῦ τὴν ἀθλοφόρον ὁσιομάρτυρα, καὶ πόθῳ ἐκβοήσωμεν, μὴ ἐπιλάθου τῶν δούλων σου, τὸν Χριστὸν ἱκετεύουσα ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων σου.

Δόξα ἤχος δ'.

Τὴν πατρικὴν ἀσέβειαν μάρτυς μισήσασα, τὴν μητρικὴν εὐσέβειαν θερμῶς ἀγαπήσασα, πρόσκαιρον πλοῦτον ἀπέριψας καὶ τῶν ματαίων τερπνότητα Χριστὸν δὲ ποθοῦσα τὴν Κυθέρην κατέλαβες, ἀσκητικῶς ἐκείθεν διάγουσα, καὶ ὑπὲρ ἀγάπης Χριστοῦ πολλὰς βασάνους ἐγκατερέσασα, τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθης παρὰ τοῦ ἰδίου πατρός· ὅθεν ἡμεῖς πισπῶς ἀθροισθέντες μελωδοῦντες ἄσμασι τὴν μνήμην σου ἀνυμνοῦντες, λέγομεν· χαίροις ἡ τοῦ Θεοῦ ἐλέους ἐπώνυμος Ἐλέσα· χαίροις ἡ ἐξ ἐπαγγελίας τεχθεῖσα· χαίροις ἡ τὸν νεκρωθέντα τοῖς ἰοδόλοις δῆγμασι τῶν ὀφειῶν διὰ προσευχῆς ἀναστήσασα· χαίροις ἡ διπλοῦν τὸν στέφανον παρὰ Χριστοῦ δεξαμένη, τοῦ μαρτυρίου καὶ τῆς ἀσκήσεως· διὸ καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, παρρησίαν οὖν πρὸς Χριστὸν ὡς ἔχουσα, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν ὁ αὐτός.

Ὁ συμμαχήσας Κύριε.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, Ῥδὴ γ'. καὶ ζ'. Ἀπόστολος. Ἀδελφοὶ πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν Πίστιν. Εὐαγγέλιον τῆς Λειτουργίας ζῆτει τῇ β'. τῆς ΙΕ'. ἐβδομάδος τοῦ Ματθαίου. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολὺς. Ταῦτα εὗρίσκεις ἐν τῇ ἑορτῇ τῆς Ἀγίας Αἰκατερίνης τῇ ΚΕ'. Νοεμβρίου.

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις ἀθλοφόρε νύμφη Χριστοῦ· χαίροις τῶν Παρ-
θένων καὶ μαρτύρων ἡ καλλονή, δόξα ἐκκλησίας, εὖ-
πρέπεια ὁσίων Ἐλέσα τῶν Κυθήρων τὸ μέγα καύχημα.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

Τ Ε Λ Ο Σ .

